รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๘/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเริ่มประชุม ๒๗๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ท้วยได้รับทราบข่าวว่าคุณสาราญ วงษาจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคามได้ถึงแก่กรรมเนื่องจากอุบัติเหตุเมื่อวันเสาร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๒๒ เพื่อเป็นเกียรติแก่ท่านผู้ล่วงลับไปแล้ว ขอเชิญชวนท่านสมาชิกทุกท่านได้โปรดยืนขึ้นแสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม กระทู้ถามลำดับแรก เป็นกระทู้ถามด่วนของคุณไสว พัฒโน เรื่องความปลอดภัยของข้าราชการจังหวัดภาคใต้ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเชิญ คุณไสว พัฒโน ครับ

นายไสว พัฒโน (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไสว พัฒโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าผมไม่มีความจำเป็นที่จะถามให้ครบถึง ๓ ครั้งตามข้อบังคับ แต่ผมมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับคำตอบเป็นที่กระจ่างพอสมควร สำหรับกระทู้ถามเรื่อง ความปลอดภัยของข้าราชการในจังหวัดภาคใต้นี้ ความจริงแต่เดิมผมอยากจะขอถามถึงความปลอดภัยของข้าราชการโดยทั่วไปทั้งประเทศ แต่เนื่องจากเมื่อได้คำนึงถึงเวลาของสภานี้และประกอบกับระยะเวลาที่รัฐบาล จะได้สืบเสาะหาข้อเท็จจริงได้รวดเร็ว ผมจึงจำกัดแต่เฉพาะความปลอดภัยของข้าราชการในจังหวัดภาคใต้ ผมอยากจะกราบเรียนอีกว่า คำตอบที่ชัดเจนของรัฐบาล ย่อมจะก่อให้เกิดความมั่นใจกับประชาชนและข้าราชการในจังหวัดภาคใต้เป็นอย่างมาก นับจากปี ๒๕๒๑ เป็นต้นมา ปรากฏว่าได้มีข้าราชการในจังหวัดภาคใต้หลายจังหวัด ถูกผู้ร้ายจับกุมควบคุมตัว เช่นผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ขบวนการก่อการร้ายแยกดินแดน แล้วก็มีผู้ร้ายธรรมดา เหล่านี้เป็นต้น จับตัวข้าราชการไปโดยเรียกร้องสิ่งแลกเปลี่ยน เช่นค่าไถ่ตัว หรือเรียกร้องแลกเปลี่ยนกับอิสรภาพ เป็นต้น ข้าราชการที่ว่านี้มีทั้งข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานที่ดิน พนักงานป่าไม้ เช่น เจ้าหน้าที่ในจังหวัดปัตตานี เป็นต้น ตลอดถึงข้าราชการตุลาการซึ่งมีผู้พิพากษาจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสงขลา เหตุการณ์เหล่านี้เป็นตัวสะเทือนขวัญแก่ประชาชน

เป็นอันมาก ทำให้มีความรู้สึกว่าทางราชการมีมาตรการไม่มั่งคงพอ ที่จะคุ้มครองข้าราชการให้ปฏิบัติราชการโดยมีประสิทธิภาพ ผมจึงเห็นว่ามีความจำเป็น ที่จะต้องเสนอเป็นกระทู้ถามด่วนเข้าสภา ผมอยากจะขอเรียนถาม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วยข้อความต่อไปนี้

๑. ขณะนี้ได้มีข้าราชการต่าง ๆ ถูกจับระหว่างปี ๒๕๒๑ – ๒๕๒๒ กี่ราย ได้คืนมากี่ราย การได้คืนมาต้องรับข้อเสนอของคนร้ายประการใดหรือไม่

๒. ข้าราชการที่ยังถูกคุมตัวอยู่มีเท่าใด คนร้ายมีข้อเสนอแลกเปลี่ยนอย่างใด และข้าราชการที่ถูกควบคุมตัวอยู่นั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ ถ้ายังมีชีวิตอยู่จะยังมีทางเอาตัวคืนมาได้หรือไม่ อย่างไร

๓. ท่านได้วางมาตรการอย่างใดเพื่ออนาคตที่จะให้ข้าราชการได้รับความปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย ผมขอเรียนถามเท่านี้ก่อนครับ

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเรียนตอบกระทู้ถามของ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเกี่ยวกับเรื่องที่ข้าราชการในจังหวัดภาคใต้ ถูกโจรจับกุมควบคุมตัวหลายครั้ง มีการเรียกค่าไถ่และเรียกร้องข้อแลกเปลี่ยนต่าง ๆ ในการปล่อยตัวข้าราชการผู้ถูกจับเป็นตัวประกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ในคำถามข้อแรกที่เรียนถามว่า ขณะนี้ได้มีข้าราชการต่าง ๆ ถูกจับระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๒๑ – ๒๕๒๒ กี่ราย ได้คืนมากี่คน และการได้คืนมาต้องรับข้อเสนอของคนร้ายประการใดหรือไม่ ขอเรียนว่า เท่าที่ทราบจากรายงานของทางกรมตำรวจและทางจังหวัดประกอบกับในเขตพื้นที่ของ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ คือภาคใต้ มีข้าราชการที่ถูกจับตัวไปในปี ๒๕๒๑ – ๒๕๒๒ เท่าที่สำรวจ

ถึงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๒๒ ก็มีดังนี้ จังหวัดที่มีเหตุเกิดขึ้น คือที่จังหวัดสงขลา ๑ ราย จังหวัดปัตตานี ๓ ราย จังหวัดนราธิวาส ๒ ราย อาชีพของผู้ถูกจับและการได้คืน เป็นครูโรงเรียนเสีย ๔ คน ตำรวจติดตามกลับมาได้ ๑ คน ถูกโจรยิงตาย ๑ คน ทราบว่ายังมีชีวิต อยู่อีก ๑ คน พนักงานที่ดิน ๑ คน ยังติดตามตัวกลับมาไม่ได้ ในขณะนี้ทราบว่ายังมีชีวิตอยู่และอยู่ในกลุ่มของ ผกค. สำหรับเกษตรอำเภออีก ๑ คน ยังติดตามตัวกลับมาไม่ได้ และทราบว่ายังมีชีวิตอยู่ในกลุ่มของ ผกค. เช่นเดียวกัน นอกจากนั้นก็มีพนักงานสำรวจยาง ๑ คน ตำรวจติดตามตัวกลับมาได้แล้ว และเจ้าหน้าที่เร่งรัดพัฒนาชนบทของกระทรวงมหาดไทย ๑ คน ขบวนการโจรก่อการร้ายได้ปล่อยตัวกลับมาแล้ว สำหรับเงื่อนไขการได้ตัวคืนนั้น ทางราชการไม่ต้องรับข้อเสนอของคนร้ายแต่ประการใด อนึ่งที่ได้เรียนชี้แจงมานี้ ก็ไม่ได้นับรวมถึงกรณีที่ผู้ต้องหาจี้ตัวผู้พิพากษาไปเป็นตัวประกันเพื่อหลบหนี ที่จังหวัดสงขลาและที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งตัวประกันทุกคนได้กลับมาอย่างปลอดภัย และผู้ต้องหาส่วนมากก็ได้จับกุมตัวได้แล้ว และทั้งนี้ในรายละเอียดก็เมื่อครั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านได้มาชี้แจงถึงเรื่องนี้ ก็ได้ชี้แจงรายละเอียดไปครั้งหนึ่งแล้ว พร้อมทั้งทางกระทรวงมหาดไทยได้ประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาทางป้องกันเหตุร้ายดังกล่าวต่อไปแล้ว

สำหรับคำถามข้อ ๒ ที่ถามว่า ข้าราชการที่ยังถูกคุมตัวอยู่มีเท่าใด คนร้ายมีข้อเสนอแลกเปลี่ยนอย่างใด และข้าราชการที่ถูกควบคุมตัวนั้นยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ ถ้ายังมีชีวิตอยู่จะมีทางเอาตัวกลับคืนมาได้หรือไม่ อย่างใด ขอเรียนตอบว่าสำหรับคำถามบางส่วนก็ได้ตอบไปแล้วในตอนแรก สำหรับจำนวนข้าราชการที่ยังถูกจับกุมตัวมีอยู่ ๔ คน เป็นครู ๒ คน ทราบว่ายังมีชีวิตอยู่ ๑ คน อีก ๑ คน ยังไม่ทราบในรายละเอียด นอกจากนั้นก็เป็นเกษตรอำเภอเสีย ๑ คน และพนักงานที่ดิน ๑ คน ทราบว่าขณะนี้ยังมีชีวิตอยู่ กระผมขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติม ให้ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติได้ทราบว่า คนร้ายส่วนใหญ่นั้นเป็นพวกโจรก่อการร้ายหรือพวกผู้ก่อการร้าย ซึ่งกระทำการโดยหวังผลทางการเมือง การเรียกค่าไถ่เป็นเพียงการบังหน้า หรือพลอยได้เท่านั้น ผู้ถูกจับกุมที่ยังเอาตัวคืนมาไม่ได้นั้น เกือบทั้งหมดเป็นพวกที่ถูกโจรก่อการร้ายจับตัวไปซึ่งเมื่อถูกกำลังทหาร ตำรวจ กวาดล้างหนักเข้า ก็พาสมัครพรรคพวกหลบหนีเข้าป่าต่อไปอีก แม้การสืบสวนจะได้ทราบแน่ชัดว่า ผู้ถูกจับกุมตัวไปยังคงมีชีวิตอยู่ แต่ว่าการติดตามตัวเอาคืนมา ก็ทำได้ด้วยความยากลำบาก เพราะพวกโจรก่อการร้ายจะใช้ตัวประกันที่จับกุมไปเป็นเครื่องมือป้องกัน ไม่ให้ฝ่ายบ้านเมืองใช้กำลังปราบปรามรุนแรง แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการสืบสวนติดตามจับกุมคนร้ายและการที่จะให้ได้คืนตัวผู้ถูกจับจะกระทำได้ด้วยความยากลำบาก ดังที่เรียนมาแล้ว แต่ฝ่ายบ้านเมืองทั้งทหารและตำรวจ ตลอดจนกระทั่งฝ่ายปกครองก็ได้พยายามดำเนินการอยู่ตลอดเวลาที่จะนำตัวประกันกลับคืนมาให้ได้ด้วยความปลอดภัย

สำหรับคำถามข้อ ๓ ที่ถามว่า กระทรวงมหาดไทย ได้วางมาตรการอย่างใดเพื่ออนาคตที่จะให้ข้าราชการปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย ในเรื่องนี้ขอเรียนว่าทางกระทรวงมหาดไทยมิได้นิ่งนอนใจในเรื่องนี้แต่อย่างใด จะเห็นได้ว่าได้มีการกำหนดการดำเนินการรักษาความปลอดภัยของข้าราชการจังหวัดภาคใต้ไว้ในแผนของมหาดไทย ฉบับที่ ๒ ซึ่งมีวิธีดำเนินการโดยย่อดังที่จะเรียนให้ทราบดังนี้คือ

ประการแรก มาตรการป้องกัน ก็ได้จัดทำแผนงานซึ่ง ประกอบด้วยโครงการต่าง ๆ ที่มุ่งในการป้องกันไม่ให้มีการกระทำผิดอาญา และป้องกันการแทรกซึมบ่อนทำลายความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดขึ้นน้อยลง

ประการที่ ๒ มาตรการปราบปราม ได้จัดทำแผนงานซึ่งประกอบด้วยโครงการต่าง ๆ ที่มุ่งดำเนินการเพื่อไม่ให้มีการกระทำความผิดทางอาญา หรือการก่อเหตุร้ายที่เกิดขึ้นแล้ว จะทำการปราบปรามให้ได้ตัวผู้กระทำผิด หรือผู้ก่อการร้ายมาดำเนินคดีให้มากที่สุด

ประการที่ ๓ มาตรการแก้ไข ได้จัดทำแผนงานซึ่งประกอบด้วยโครงการต่าง ๆ ที่มุ่งไปในทางการแก้ไขผู้ต้องโทษหรือผู้ก่อการร้ายที่กลับตัวได้ หรือกลับใจมอบตัวกับทางการให้กลับตนเป็นพลเมืองดี ไม่กระทำการที่เป็นพิษเป็นภัยต่อสังคมและระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยต่อไปอีก มาตรการต่าง ๆ นี้เป็นภารกิจในความรับผิดชอบของกรมการปกครอง กรมตำรวจ กรมอัยการ และกรมราชทัณฑ์ ที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง และสำหรับมาตรการต่าง ๆ ที่กระทรวงมหาดไทยดำเนินการไปแล้วก็คือ กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ เรื่อง การรักษาความสงบเรียบร้อยในส่วนภูมิภาค โดยแต่งตั้งคณะกรรมการรักษาความสงบในระดับจังหวัด ระดับอำเภอและระดับกิ่งอำเภอ โดยคณะกรรมการระดับต่าง ๆ มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ตลอดจนราษฎรเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ มีหน้าที่รับทราบรายงานเหตุการณ์โจรผู้ร้ายในท้องที่สนับสนุนแนะนำให้คำปรึกษาหารือในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องที่ และการบำรุงขวัญเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปราม รวมทั้งส่งเสริมสมรรถภาพและให้ความเป็นธรรมในการปฏิบัติงานของข้าราชการฝ่ายปกครองและตำรวจ

ประการที่ ๔ ในด้านการปราบปราม ชจก.[๑] เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร ที่ร่วมมือกับการประสานในด้านการปราบปรามอย่างเฉียบขาด เช่นการปราบปราม ชจก. กลุ่มพูโล ที่ทำร้ายครู ๖ คน ที่บ้านลูโบะบายะ อำเภอยี่งอ จังหวัดนราธิวาส เจ้าหน้าที่ได้ยกกำลังเข้าล้อมเทือกเขาบูโดที่ตำบลตะปอเยาะ อำเภอยี่งอ จังหวัดนราธิวาส และสามารถยึดค่ายใหญ่ของ ชจก. ได้ และ ชจก. ก็ได้เสียชีวิตไป ๔ คน

ประการที่ ๕ ในนโยบายการปราบปรามโจรผู้ร้ายภาคใต้ รัฐบาลได้จัดตั้งกองอำนวยการรักษาความสงบในเขตจังหวัดภาคใต้ เรียกว่า กอ.รชต. โดยมีแม่ทัพภาค ๔ เป็นผู้อำนวยการรักษาความสงบในเขตจังหวัดภาคใต้ ซึ่งสามารถ

---

๑. ขบวนการโจรก่อการร้าย

อำนวยความสะดวกในการปราบปรามได้อย่างเต็มที่ จากการปราบปรามอย่างจริงจังของข้าราชการ ทำให้ ขจก. โกรธแค้น และมักทำร้ายครูไทยพุทธ ซึ่งไม่มีอาวุธในการต่อสู้

ประการที่ ๖ ได้ดำเนินการให้ความคุ้มครองแก่ครูทั่วไปอยู่แล้ว โดยได้จัดกลุ่มเจ้าหน้าที่ อส. ไปให้ความคุ้มครองแก่โรงเรียนต่าง ๆ ในเขตที่ ขจก. คุกคามอยู่และก็ได้ดำเนินการตามมาตรการเพื่อรักษาความปลอดภัยแก่ข้าราชการและประชาชนทั่ว ๆ ไป โดยร่วมกันทหารอย่างใกล้ชิด

อนึ่ง กระผมใคร่ขอเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบว่า การจับกุมบุคคลเพื่อเรียกค่าไถ่ โดยคนร้ายธรรมดานั้น การสืบสวนจับกุมและติดตามตัว ผู้ถูกจับกุมกลับคืนมานั้น นับว่าเป็นเรื่องที่ยากลำบากพอสมควร เพราะจะต้องคำนึงถึง ความปลอดภัยของตัวประกันเป็นสำคัญ และมีข้อเท็จจริงที่ปรากฏชัด ดังที่กระผมได้เรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบแล้วว่าการจับกุมตัวข้าราชการทางภาคใต้นั้น ส่วนใหญ่เกิดจากการกระทำของขบวนการโจรก่อการร้ายหรือ โจรก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งแม้ว่าคนร้ายอาจเรียกค่าไถ่ด้วยก็เป็นเพียงการบังหน้าหรือผสมผสลอยได้ แต่ความมุ่งหมายที่แท้จริงนั้นย่อมมีวัตถุประสงค์ทางการเมือง เพื่อสร้างอำนาจต่อรองกับฝ่ายบ้านเมืองอยู่ด้วยเสมอ มาตรการป้องกันเพื่อความปลอดภัยนั้นจึงขึ้นอยู่กับมาตรการตอบโต้ผู้ก่อการร้ายทุกรูปแบบซึ่งเรื่องนี้ทางฝ่าย กอ.รมน. กำลังดำเนินการอยู่ทางอยู่ทางภาคใต้ในขณะนี้ ประกอบกับการดำเนินการสืบสวนของฝ่ายตำรวจ และข้าราชการฝ่ายปกครองอีกทางหนึ่ง ซึ่งก็คิดว่าคงจะปรากฏผลดีขึ้นในระยะหลัง ๆ ขอบคุณครับ

นายไสว พัฒโน (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบมานั้น มีความกระจ่างพอสมควร แต่ยัง

มีบางปัญหาที่ผมยังข้องใจอยู่ เพราะท่านยังไม่ได้ตอบให้ชัดว่าข้าราชการที่ยังมีชีวิตอยู่ เช่นพนักงานที่ดิน และข้าราชการครูจะมีทางได้ตัวคืนมาหรือไม่ ข้อนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า สำหรับพนักงานที่ดินนั้นเท่าที่ทราบ รู้สึกว่าจะเป็นบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนผู้งเคยพบปะพูดจากับผมและบอกว่า เขาอยากให้เรื่องนี้กระจ่างไป เพราะว่าเขาได้พบกับทางครอบครัวของผู้เคราะห์ร้าย ไม่กล้าที่จะพูดเอ่ยชื่อถึงกัน เมื่อพูดเอ่ยชื่อถึงกันคราวไรก็ต้องร้องไห้ ร้องไห้เพราะเหตุว่าความหวังที่จะได้ตัวคืนมานั้นเลือนลางเต็มที ความหวังที่ได้พึ่งข้าราชการฝ่ายปกครอง และตำรวจรู้สึกว่าจะยาก ท่านรัฐมนตรีก็ได้กรุณาตอบว่ายากที่จะเอาตัวกลับมา แต่ผมว่าน่าจะมีทางเท่าที่ทราบรู้สึกว่าจะมีการเรียกร้องเป็นค่าไถ่ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าเราได้ทบทวนจากกรณีที่ผู้พิพากษาถูกจับคุมเอาตัวไป และได้คืนมานั้น คนร้ายได้เรียกร้องเอาอาวุธปืน เรียกร้องรถอะไรต่าง ๆ เป็นเครื่องแลกเปลี่ยน และในที่สุดผู้พิพากษาก็กลับคืนมาได้ แต่ว่าข้าราชการอื่น ๆ เช่น ข้าราชการครูก็ดี ข้าราชการแผนกที่ดินก็ดี ยังไม่ได้คืนมานั้น ไม่ทราบว่าทางกระทรวงมหาดไทยได้พยายามดิ้นรนขนาดไหนเพื่อจะให้ได้คืนมา เพราะว่าการที่ข้าราชการอยู่ในมือของผู้ร้ายนั้น ทำให้ขวัญของข้าราชการที่อยู่ข้างหลังต้องพลอยกระเจิงไปด้วย อย่างเมื่อวานนี้เป็นเรื่องสด ๆ ร้อน ๆ ในอำเภอหาดใหญ่นี่เองที่บ้านผม มีการขู่จะจับครูหญิงจากตำบลทุ่งลาน อำเภอหาดใหญ่ มีปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่าที่ตำบลทุ่งลานนั้น มีผู้ร้ายจะจับกุมครู และมีการปล้นครู แต่ผู้ร้ายนั้นเป็นผู้ร้ายธรรมดา ไม่ใช่ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์หรือโจรแยกดินแดนหรืออะไร แต่ในการที่จะปราบปรามรู้สึกว่าเป็นการยาก ยากอย่างไร ผมไม่ทราบ ทั้ง ๆ ที่โรงเรียนบ้านโคกพยอมในตำบลทุ่งลานนั้นอยู่ไม่ไกลจากโรงแรม ซึ่งมีผู้ใหญ่ท่านหนึ่งเข้าไปจิบกาแฟรอวันเกษียณอยู่เป็นประจำ น่าจะได้ยินได้ทราบถึงความเดือนร้อนนี้ พวกครูได้รับความเดือดร้อน จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายหมวดการศึกษาหารือกับผมว่าเห็นจะต้องเสนอให้ปิดโรงเรียนนี้เสียแล้ว มีครูอยากจะลงไปสอน แต่ว่าต้องเลือกเอาที่ไหนดี ระหว่างในเขตวังพาอันเป็นที่มีผู้ก่อการร้ายอยู่ชุกชุม ซึ่งอยู่ห่างไกลไป

ต้งหลายสิบกิโลเมตร กับโรงเรียนบ้านโคกพยอมซึ่งอยู่ไม่กี่กิโลเมตร ห่างจากตัวเมืองหาดใหญ่ เขาบอกว่าเขายินดีที่จะเลือกเอาโรงเรียนในตงที่มีผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ดีกว่า เพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินแล้วมีมากกว่า เนื่องจากว่าโรงเรียนในที่ที่ไม่มีผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ในโรงเรียนที่ที่มีผู้ก่อการร้ายธรรมดาคุกคามนั้นต่างกัน เนื่องจากผู้ร้ายธรรมดามีการคุกคามสม่ำเสมอ ทรัพย์สินก็เอา ชีวิตบางทีก็ฆ่า เป็นอย่างนี้ผมจึงรู้สึกว่าถ้าหากทางกระทรวงมหาดไทยให้กำชับกำชาเจ้าหน้าที่ตำรวจให้สอดส่อง โดยเฉพาะในที่ที่มีผู้ร้ายธรรมดาให้มากขึ้น เจ้าหน้าที่เอาใจใส่ให้ดีขึ้น และมีการปราบปรามจริงจังอย่าง แถลงการของท่านที่บอกว่า มีการปราบปรามอย่างเต็มที่แล้ว ผมก็ว่าน่าจะมีผลพอสมควร แต่ขณะนี้เหตุการณ์ไม่เป็นอย่างนั้น การปิดสวนยาง การเรียกค่าไถ่เรียกค่าคุ้มครองมีเกือบทุกเมื่อเชื่อวัน ผมหวังว่ากระทู้ถามของผมในวันนี้ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยคงจะได้กำชับกำชาตำรวจในท้องที่จังหวัดภาคใต้ให้มากพอสมควร ถึงจะไม่ได้ตัวคนร้ายมาลงโทษ เพียงแต่ให้ข้าราชการได้รับความอบอุ่นใจ พวกผู้พิพากษาไม่ดิ้นรนอ้อนวอนแต่จะขอย้ายกลับมาอยู่ภาคอื่นอย่างที่ท่านทราบ ผู้พิพากษาหญิงในจังหวัดนครศรีธรรมราชก็ขอย้ายกลับไปอยู่ที่อื่นไม่อยากอยู่ที่ทางใต้ ผู้พิพากษาอื่นที่ไปน่าจะเป็นผู้พิพากษาหนุ่ม ๆ ชอบการผจญภัย ไปไหนไปกัน เป็นอะไรเป็นกัน ถ้าหากว่าท่านได้ฟังเสียงจากประชาชนอย่างผม ประกอบกับฟังเสียงสายงานของข้าราชการและประสานกัน และพิจารณาดูว่าสิ่งใดพอจะทำได้เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และก็ไม่ฟังแต่ทางราชการฝ่ายเดียวแล้วผมว่าเหตุการณ์ก็จะดีขึ้น สำหรับความหวังสุดท้ายที่หวังไว้ ผมหวังว่าพนักงานที่ดินที่ถูกจับไปจากอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานีข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี และข้าราชการอื่น ๆ เช่นเจ้าหน้าที่กองทุนสงเคราะห์ การยางที่ถูกจับไปนั้น คงจะได้ตัวคืนด้วยความสามารถของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย คิดว่าคงจะพอมีหาง

และกำถามสุดท้ายที่อยากจะถามนิดหนึ่งก็อย่ำเมื่อกี้นี้นะครับว่ำ จะมีทางได้ตัวคืนมำหรือไม่ กับมาตรการที่ให้เจ้าหน้าที่ได้ปราบปรามผู้ร้ายในที่ที่ไม่ใช่ ผกค. นั้นน่ำจะกระทำได้โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยตรงน่ำจะทำได้ง่ายกว่ำ ผมอยากจะขอความมั่นใจจากรัฐมนตรีช่วยว่ำการกระทรวงมหาดไทยว่ำจะทำประการใดครับ

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่ำการ **กระทรวงมหาดไทย**) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอขอบคุณครับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาถามย้ำถึงปัญหา เรื่องความปลอดภัยของข้าราชการในภาคใต้ ซึ่งในเรื่องนี้กระผมได้เรียนในตอนแรกแล้วว่ำ เจตนาของทางราชการเองพยายามที่จะให้ความคุ้มครอง แต่เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วในขณะนี้ อย่างเช่นที่พนักงานที่ดินอำเภอยะรังที่ยังไม่ได้ตัวคืนมานั้น ก็ได้ติดตามอยู่ตลอดเวลายังไม่ใช่ว่ำขาดตอนเสียทีเดียว แต่ปัญหาเรื่องการแลกเปลี่ยนนั้น กรุณาอย่าไปคิดว่ำ การแลกเปลี่ยนจะทำได้โดยง่าย อย่างเช่นที่จี้ตัวผู้พิพากษาไป แล้วก็จับเอาพัสดีเรือนจำเพชรบุรีไป แล้วก็ขอมีการแลกเปลี่ยนเรื่องอาวุธ เป็นเรื่องของโจรผู้ร้ายโจรธรรมดานะครับ สำหรับผู้ร้ายทางการเมืองนั้นมีความคิดที่จะแลกเปลี่ยนในเรื่องอาวุธก็ดี หรือในเรื่องทรัพย์สินเงินทองต่าง ๆ ก็ดี เป็นเรื่องเพียงแต่บังหน้าเท่านั้น อย่างที่กระผมเรียนให้ทราบ แต่นอกเหนือจากนั้นมีการแลกเปลี่ยนในทางความคิดในทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่นแสดงความข่มขู่หรือ เพื่อให้ประชาชนเกิดความหวาดเกรงในการที่กระทำการต่าง ๆ เหล่านั้น เพราะฉะนั้นลักษณะการกระทำความผิดของกลุ่มหรือขบวนการของโจรหรือ ผกค. ก็ดี หรือ ชจก. ก็ดีนั้นไม่เหมือนกับการอาชญากรรมธรรมดาที่เป็นการปล้นหรือลักเอาตัวไปเรียกค่าไถ่ธรรมดา อย่างไรก็ตามปัญหาของพนักงานที่ดิน ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีความห่วงใยที่ได้พบกับญาติพี่น้องของทางผู้ที่ถูกจับตัวไปนั้นทางราชการเองก็สนใจในปัญหาเหล่านี้ และก็กำลังดำเนินการโดยกวดขันอยู่แล้ว ปัญหาที่ท่านได้ถามถึง เรื่องการถูกคุมของโจร

ผู้ร้ายทางภาคใต้ ประกอบมาด้วยนั้น ในขณะนี้ทางกระทรวงมหาดไทยเองก็ สนใจในปัญหานี้ โดยส่งอธิบดีกรมตำรวจและรองอธิบดีกรมตำรวจ เดินทางไปเพื่อแก้ปัญหาเรื่องนี้ ได้กลับมาเมื่อ ๒ วันนี้เอง และได้รายงานชี้แจงว่าได้กำหนดแผนรายละเอียดที่จะดำเนินการ โดยเพิ่มกำลังและยานพาหนะให้ความคุ้มครอง เส้นทางต่าง ๆ ในภาคใต้ ซึ่งปรากฏว่ามีเส้นทางที่ประชาชนเกิดความหวาดเกรงในการเดินทาง ซึ่งทั้งนี้ทางตำรวจเองก็พยายามสดับตรับฟังถึงความต้องการของประชาชนในท้องที่และข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นว่า เกิดขึ้นจากเหตุผลทางการเมืองหรือเกิดขึ้นจากทางด้านโจรผู้ร้ายธรรมดา การแก้ปัญหาเพื่อให้ตรงเป้าหมายที่สามารถจะแก้ปัญหาได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ทางกรมตำรวจก็ได้จัดส่งรถยนต์หุ้มเกราะและส่งกำลังไปเพิ่มเติมสมทบ จัดเป็นสายตรวจจัดเป็นหมู่ตรวจขึ้นมาในเส้นทางหลายสายในพื้นที่ ทางภาคใต้ กระผมเองก็คิดว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องเศรษฐกิจทางภาคใต้ในปัจจุบันนี้ ราษฎรเอง ประชาชนเองส่วนใหญ่น่าจะได้รับความสุขสมบูรณ์พอสมควร เพราะว่าราคายางก็ดี ราคาแร่ก็ดี อยู่ในราคาที่ดีพอสมควร แต่ว่าปัญหาที่ถูกคุกคามจากโจรผู้ร้าย เป็นปัญหาที่ทำความยากลำบากให้กับประชาชนเป็นอย่างมาก ซึ่งเรื่องนี้สมุฏฐานก็มีหลายประการด้วยกัน กระผมจะเรียนด้วยความจริงใจว่า ปัญหาแรกคือจะต้องปรับปรุงตัวบุคคลของทางตำรวจเอง ซึ่งอาจจะไม่เป็นที่เชื่อถือกับบุคคลบางกลุ่ม ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ เพราะไม่เช่นนั้นการข่าวคราวนี้เราไม่สามารถจะรู้ได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่จังหวัดตรังเป็นตัวอย่าง ซึ่งปลัดจังหวัดถูกพวก ผกค. ยิงตายแล้วก็มี ทางเจ้าหน้าที่หลายคนถูกยิงตายเมื่อ ๒ – ๓ วันมานี้เอง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งบอกเหตุว่า เรายังมีเจ้าหน้าที่ของเราที่ขาดความเชื่อถือทางด้านของมวลชน เราต้องสร้างตัวเราให้เกิดความเชื่อถือเสียก่อนแล้วถึงเราจะได้ข่าวคราวที่สามารถป้องกันตัวเองได้ และสามารถที่จะแก้ปัญหาได้ถูกทาง เพราะฉะนั้นในสิ่งต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาถาม และก็ให้ผมตอบด้วยความมั่นใจ ผมก็ขอเรียนตอบว่าในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ทางกรมตำรวจเองได้เล็งเห็นและก็ได้พยายามที่จะแก้ เพื่อให้ตรงเป้าหมาย ที่เกิดความสงบเรียบร้อยให้มากขึ้น ขอขอบคุณครับ

นายไสว พัฒโน (สงขลา) : ผมขอเรียนอีกนิดเดียวครับท่านประธาน ผมคิดว่าจะต้องไม่ถามซ้ำอีก สำหรับคำตอบที่ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบมานั้นส่วนมากเป็นที่พอใจ แต่ผมมาคิดกำนึงอยู่อย่างหนึ่งว่าเมื่อใดที่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ถูกจับ อย่างผู้พิพากษาเป็นต้น การเอาใจใส่ของทางราชการจะมีมากเป็นพิเศษ อย่างเช่นผู้พิพากษาหญิงถูกจับ ที่จังหวัดสงขลา ตำรวจเกือบจะทั้งจังหวัดสงขลา จะเรียกว่าเป็นหมื่นก็ย่อมได้ ทำให้เกิดความสงสัยว่าถ้ามีใครทำอะไรกับร้านค้าทองที่หาดใหญ่บ้าง ธนาคารบ้าง จะทำอย่างไร แต่สำหรับพอถึงคราวข้าราชการชั้นผู้น้อย เช่นว่าพนักงานที่คีนเป็นต้น กรูองค์การ เป็นต้น เหล่านี้การเอาใจใส่ห่างกันลิบลับ ทำให้เกิดความรู้สึกแตกต่างกันระหว่างข้าราชการผู้ใหญ่กับข้าราชการผู้น้อย ผมอยากจะขอฝากความคิดไว้กับท่านรัฐมนตรีว่า เมื่อท่านเข้ามาแล้วอยากจะให้ท่านพิจารณาถึงความปลอดภัยของข้าราชการให้เสมอหน้า เท่าเทียมกัน เพราะข้าราชการผู้น้อยมากที่สุดเท่าใดย่อมอยู่ใกล้กับประชาชนมากที่สุดเท่านั้น นี่แหละเป็นความหวังและเป็นความตั้งใจที่แท้จริง สำหรับความปลอดภัยของข้าราชการทหารและตำรวจนั้น ผมไม่อยากจะกราบเรียนถึง เนื่องจากว่าข้าราชการทหารและตำรวจมีอาวุธอยู่ในมือ มีอะไรพร้อมที่จะป้องกันตัวเองได้ แต่เหตุการณ์เมื่อ ๒ – ๓ วันที่เกิดขึ้นจากทางรถไฟระหว่างร่อนพิบูลย์กับทุ่งสงนี้ ท่านก็ทราบว่าเจ้าหน้าที่ที่มีอาวุธพร้อมอยู่ในมือก็ได้รับอันตรายเหมือนกัน ถ้าหากจะตำหนิกันท่านรัฐมนตรีก็ควรจะคิดถึงเรื่องฝ่ายที่หาข่าวหากันอย่างไร ติดตามเรื่องกันอย่างไร จึงเป็นมาอย่างนี้ได้ ผมคิดว่าแม้กระทั่งข้าราชการผู้ใหญ่ยังไม่ปลอดภัย ข้าราชการผู้น้อยจะปลอดภัยได้อย่างไร และอยากจะขอกราบเรียนว่า ข้าราชการผู้น้อยที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดนั้นควรจะได้รับความคุ้มครองจากทางกระทรวงมหาดไทย เท่าเทียมกัน ขอขอบพระคุณครับ

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระผมขอเรียนในปัญหาสุดท้ายที่ถาม ความจริงในเรื่องเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองหรือความปลอดภัยกับข้าราชการนั้น เป็นการปฏิบัติที่เทียมกัน ไม่ใช่ว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มีแนวทางปฏิบัติเหนือกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อย อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ในการปฏิบัตินั้นเป็นการปฏิบัติที่เทียมกัน ทำกแต่ว่าวิธีปฏิบัติเท่านั้น ซึ่งอย่างเช่นกรณีของการจี้ตัวผู้พิพากษาก็ดี หรือการจับนักโทษที่เรือนจำเพชรบุรี ดำเนินการต่าง ๆ ก็ดี ที่ได้เห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังดำเนินการต่าง ๆ นั้น กระผมขอเรียนว่าอย่างนี้ คือว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเขย่าขวัญประชาชนในพื้นที่อยู่มาก เรื่องใดก็ตามที่เป็นเรื่องที่รู้สึกว่าเป็นการลุกคามหรือว่าเป็นการดำเนินการที่เป็นการข่มขวัญ ต่อประชาชน เจ้าหน้าที่เราจะต้องดำเนินการที่จะให้เห็นว่าความสามารถของเจ้าหน้าที่นั้นต้องให้เหนือกว่าทางด้านคนร้าย หรือให้แลเห็นว่าเรามีความสามารถทัดเทียมหรือเหนือกว่า ไม่อย่างนั้นถ้าเราดูเหลาะแหละแล้วความรู้สึก ของประชาชนก็ยิ่งหวาดกลัวมากขึ้น เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่นครศรีธรรมราชก็ดี ในการจี้ตัวผู้พิพากษา ที่สงขลาก็ตาม รวมตลอดกระทั่งถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เพชรบุรีก็ตาม เห็นทางเจ้าหน้าที่ส่งกำลังไปเป็นหมู่เป็นเหล่าดำเนินการติดต่อกันตลอดวันคือไม่ได้ขาดสาย สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เนื่องจากว่าเป็นข้าราชการผู้ใหญ่เป็นลักษณะกระทำอย่างกลางใจเมืองแล้วก็อุกอาจมาก ซึ่งถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถดำเนินการได้ ก็แสดงถึงความพกพร่องหรือความอ่อนแอของเจ้าหน้าที่ที่แก้ปัญหาไม่ได้ เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ในครั้งนั้นจึงได้มองดูลักษณะเป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่และก็เป็นการติดต่อสืบเนื่องกันตลอดเวลา ส่วนในกรณีของข้าราชการชั้นผู้น้อยบางท่านที่ถูกจับกุมไปในป่าห่างไกลกว่าข่าวจะมาถึงทางจังหวัด กว่าเจ้าหน้าที่จะออกไป ก็ทำให้ระยะเวลาเนิ่นนาน การสืบสวนก็เป็นการยากลำบากขึ้น แล้วอีกประการหนึ่ง อย่างที่กระผมเรียนให้ทราบว่าการที่จะได้ข่าวนั้นก็ต้องได้ข่าวจากประชาชนเป็นหลักใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามี

ประชาชนให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ดีข่าวต่าง ๆ ที่ได้มาก็จะเป็นข่าวที่ใกล้ต่อความจริง การแก้ปัญหาก็ง่าย เพราะฉะนั้นในสิ่งเหล่านี้เราต้องปรับปรุง ในการที่จะทำตัวของเจ้าหน้าที่ เราให้เกิดความเชื่อถือกับประชาชน เพื่อให้สามารถที่จะได้ข่าวนั้นมาจากประชาชนได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ในเรื่องเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองกับข้าราชการนั้น กระผมขอเรียนว่าทางราชการ ให้ความคุ้มครองเสมอภาคกันและด้วยความห่วงใย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาพวกครูประชาบาล ซึ่งเป็นไทยพุทธในพื้นที่ของจังหวัดภาคใต้หลาย ๆ จังหวัด ทางราชการเองก็มีความห่วงใยมาก แต่บางครั้งถึงขนาดเราต้องให้ อส. หรือให้ทางตำรวจ. ช่วยให้ความคุ้มครองอยู่โดยใกล้ชิด นี่กระผมขอเรียนตอบในคำถามสุดท้ายดังนี้ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้ถามลำดับที่ ๒ เป็นกระทู้ถามด่วนของ คุณมนตรี ด่านไพบูลย์ เรื่อง ปัญหาผู้อพยพ ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เชิญคุณมนตรีครับ

นายมนตรี ด่านไพบูลย์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม มนตรี ด่านไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน สนับสนุนรัฐบาล กระผมได้มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาญวนอพยพ ก็ได้ตั้งกระทู้ถามไปด้วยความเป็นห่วงว่าสถานการณ์บ้านเมืองเรานั้น อาจจะเป็นอันตรายได้ในเรื่องของเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม เมื่อมีปัญหาของญวนอพยพเกิดขึ้น และปรากฏว่าได้มีสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้ตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับปัญหาของญวนอพยพไปแล้ว ซึ่งก็ได้มีความกระจ่างแจ้งในปัญหานั้น ๆ ทางรัฐบาล กระผมก็ได้ติดตาม เห็นว่าทางรัฐบาลนั้นได้พยายามทำงานอย่างดีที่สุดแล้ว และกระผมได้มีความกระจ่างแจ้งเมื่อสมาชิกหลายท่านได้ถามเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ ที่ผ่านมา ในกระทู้ถามของกระผมเองนั้นก็มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันกับที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้ถามไปแล้ว เพื่อเป็นการประหยัดเวลาของสภาอันทรงเกียรตินี้ กระผมจึงขอประทานอนุญาตแก่ท่านประธานที่เคารพ ขออนุญาตถอนกระทู้ของกระผม ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้ถามลำดับที่ ๓ เป็นกระทู้ถามด่วนของคุณวิชิต ศุขะวิริยะ เรื่อง ญวนและเขมรลี้ภัย ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เชิญครับ

นายวิชิต ศุขะวิริยะ (จันทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิชิต ศุขะวิริยะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดจันทบุรี พรรคกิจสังคม ครับ กระผมขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างมาก ที่ได้กรุณาบรรจุกระทู้ถามของกระผมเข้าสภาในวันนี้ แต่ว่ากระทู้ถามของกระผมความจริงเป็นกระทู้ถามด่วน เมื่อมาบรรจุเข้าสภานี้รู้สึกจะล่าช้าไป คิดว่าปัญหาทั้งหลายที่รัฐบาลได้ตอบไปนั้น เป็นที่เข้าใจแก่ท่านสมาชิกทั้งหลายดีอยู่แล้ว แต่ปัญหาที่กระผมจะถามวันนี้ ก็เป็นเรื่องเฉพาะที่เกี่ยวกับความเดือนร้อนของชาวจังหวัดจันทบุรี ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ได้มีราษฎรชาวจังหวัดจันทบุรีประมาณ ๑,๐๐๐ คนเศษ เดินขบวนไปที่สนามสามเหลี่ยม บริเวณทุ่งนาเชยใกล้กับศาลากลางจังหวัด และผลัดกันขึ้นพูดอภิปรายโจมตีรัฐบาล และประท้วงกรณีที่นำเอาชาวญวน และชาวเขมรลี้ภัยจำนวนมากไปกักกันไว้ที่อำเภอแหลมสิงห์และอำเภอโป่งน้ำร้อน โดยราษฎรเหล่านี้มีความเห็นว่าจังหวัดจันทบุรีเป็นจังหวัดที่อยู่ติดชายแดนเขมร ซึ่งขณะนี้ก็ทราบกันดีว่ามีทหารญวนเข้ามาทำการรบกับทหารเขมรอยู่ในขณะนี้ ชาวญวนและชาวเขมรลี้ภัยเหล่านี้ย่อมเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติและเป็นอันตรายต่อชาวจังหวัดจันทบุรีในทุกกรณี การควบคุมของทางราชการก็กระทำอย่างหละหลวม ขาดการระมัดระวังและประมาทอย่างที่สุด เช่นสถานที่ควบคุมไม่มีรั้วรอบขอบชิด การควบคุมก็มีแต่เจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยเพียง ๓ – ๔ คน ไม่เคยมีเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ออกไปดูแลเลย และมีการปล่อยให้ชาวญวนและชาวเขมรลี้ภัยออกไปเที่ยวเพ่นพ่านทั่วทั้งเมืองจันทบุรี ทำให้ข้าวปลาอาหารในจังหวัดจันทบุรีมีราคาแพงขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นที่เดือดร้อนกันทั่วไป และที่น่าห่วงใยที่สุดก็คือชาวญวนและชาวเขมรเหล่านี้ อาจ

มาในรูปแบบของการจารกรรม สืบราชการลับ ก่อวินาศกรรม และซักฟอกเข้าบ้านได้ทุกเวลา นับว่าเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของประเทศชาติที่สุด จึงขอให้รัฐบาลนำชาวกูวนและชาวเขมรเหล่านี้ออกไปจากจังหวัดจันทบุรีโดยเร็วที่สุด โดยควรจะนำไปควบคุมไว้ ณ สถานที่ซึ่งห่างไกลจากชายแดนหรือตามเกาะต่าง ๆ ในทะเลก็ได้ จึงขอเรียนถามว่า

๑. จังหวัดจันทบุรีเป็นจังหวัดชายแดนติดต่อกับประเทศเขมร ซึ่งมีการรบกันอยู่ ณ ที่ใกล้ ๆ ชายแดนไทย ระหว่างทหารกูวนกับทหารเขมรการนำเอาชาวกูวนและชาวเขมรลี้ภัยไปควบคุมไว้ที่จังหวัดชายแดนอย่างหละหลวมเช่นนี้ เป็นการสมควรหรือไม่ ถ้าไม่สมควรจะมีการแก้ไขอย่างไร

๒. ท่านจะสั่งให้นำชาวกูวนและเขมรลี้ภัยเหล่านี้ออกไปจาก จังหวัดจันทบุรีโดยเร็วที่สุดจะกระทำได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

๓. หน้าที่ในการควบคุมชาวกูวนและชาวเขมรลี้ภัยนั้น เป็นหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมใดรับผิดชอบ การปล่อยปละละเลยอันเป็นอันตรายต่อชาติบ้านเมืองเช่นนี้ ท่านทราบหรือไม่ และจะมีวิธีการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร กระผมขอเรียนถามเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเรียนตอบกระทู้ถามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถาม

ในปัญหาแรกที่ถามว่า จังหวัดจันทบุรี เป็นจังหวัดชายแดนติดต่อกับประเทศเขมรซึ่งมีการสู้รบกันอยู่ ณ ที่ใกล้ ๆ ชายแดนไทย ระหว่างกูวนกับเขมรการนำเอาชาวกูวนและชาวเขมรลี้ภัยไปควบคุมไว้ที่จังหวัดชายแดน อย่างหละหลวม

เช่นนี้เป็นการสมควรหรือไม่ ควรจะแก้ไขอย่างไร กระผมขอเรียนว่า ผู้อพยพชาวเขมรและชาวเวียดนามในจังหวัดจันทบุรีถูกควบคุมไว้ในที่ต่าง ๆ กัน ดังนี้ พวกแรก คือ ผู้อพยพชาวเขมรและชาวเวียดนามได้ควบคุมไว้ที่เกาะเปริด อำเภอแหลมสิงห์ จำนวน ๑๘,๘๖๘ คน สำหรับพวกที่ ๒ คือผู้อพยพชาวเขมรอพยพมาสมัยรัฐบาล ลอน นอล ถูกฝ่าย พลล พต ยึดครองประเทศกัมพูชาได้ ควบคุมไว้ที่บ้านพญากัมพุช อำเภอ โป่งน้ำร้อน จำนวน ๒,๒๑๕ คน สำหรับพวกที่ ๓ คือ พวกอพยพชาวเขมรที่หลบหนีเข้าเมือง เนื่องจากการสู้รบในกัมพูชา ระหว่างฝ่าย พอล พต กับฝ่าย เฮง สัมริน ซึ่งอยู่ที่บ้านแหลม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จำนวน ๒๖,๗๕๖ คน และที่บ้านเขาโคน อำเภอโป่งน้ำร้อน จำนวน ๒๐๕ คน กระผมขอเรียนว่า การนำบุคคลไม่ว่าชาติใดที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยไว้ภายในประเทศไม่ว่าสถานที่ใดก็ตามนับว่าไม่เป็นการสมควรทั้งสิ้น เพราะก่อให้เกิดปัญหาทั้งในด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ จิตวิทยาต่อประเทศ แต่ว่าไม่สามารถที่จะผลักดันผู้อพยพเหล่านั้นออกไปจากประเทศได้โดยทันทีทันใด แต่รัฐบาลเองก็ได้ดำเนินการโดยเร็วที่สุด นอกจากนั้นจำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือ ช่วยเหลือจากองค์การระหว่างประเทศมีองค์การสหประชาชาติและประเทศต่าง ๆ ให้นำผู้อพยพไปอาศัยอยู่ในประเทศของตน ในที่สุดก็จะต้องขอให้รัฐบาลของประเทศผู้อพยพนั้น ๆ ให้คำรับรองที่จะนำคนของประเทศเขากลับไปด้วยเหตุผลที่นำชาวเวียดนาม และชาวญวนอพยพไปควบคุมไว้ที่จังหวัดจันทบุรีก็เป็นไปในทำนองเดียวกันกับจังหวัดอื่น ๆ บริเวณชายแดน คือ จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดอุบลราชธานี เนื่องจากผู้อพยพได้เดินทางเข้ามาในบริเวณนั้น สำหรับในกรณี ในจังหวัดจันทบุรีชาวเขมรได้เดินทางเข้ามาได้ง่าย เพราะจังหวัดจันทบุรีเองเป็นจังหวัดที่มีชายแดนติดต่อกับกัมพูชาและชาวเวียดนาม ก็เดินทางเข้ามาก็เนื่องจากเป็นหน้าน้ำที่เรือจากเวียดนามสามารถเข้ามาถึงตัวจังหวัดได้ ซึ่งเมื่ออพยพเข้ามาแล้ว

ทางการก็ควบคุมตัวหรือจับส่งไปยังที่กักกันได้ง่าย เพราะระยะทางใกล้ ประกอบกับจังหวัดจันทบุรีมีสถานที่สาธารณะพอจะนำผู้อพยพไปควบคุมดูแลได้สะดวก อาจจะนำไปควบคุมไว้ในจังหวัดอื่นที่ห่างไกลจากชายแดน ก็จะเกิดปัญหาในเรื่องการขนย้ายผู้อพยพจากบริเวณผู้อพยพต่อไปอีก

ในกำถามข้อ ๒ ที่ถามว่า จะสั่งให้นำชาวญวนและชาวเขมรลี้ภัยเหล่านี้ออกไปจากจังหวัดจันทบุรีโดยเร็วที่สุด จะกระทำได้หรือไม่ เพราะเหตุใด ขอเรียนว่า ถ้าจะกระทำการขนย้ายก็สามารถกระทำได้ทันที แต่มีปัญหาว่าเราจะนำไปควบคุมไว้ที่ไหนถึงจะเหมาะสม ดังที่กล่าวแล้ว ซึ่งขณะนี้ทางรัฐบาลเองก็กำลังเลือกที่จะใช้เกาะใดเกาะหนึ่งเป็นที่ควบคุมผู้อพยพอยู่เหมือนกัน และได้ขอให้องค์การสหประชาชาติและประเทศที่ สาม ช่วยรับผู้อพยพจากประเทศไทยไปอีกส่วนหนึ่งด้วย

สำหรับในปัญหาข้อ ๓ ที่ถามว่า หน้าที่ในการควบคุมชาวญวน ชาวเขมรลี้ภัยนั้น เป็นหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมใดรับผิดชอบ การปล่อยปละละเลยอันเป็นอันตรายต่อชาติบ้านเมืองเช่นนี้ ทางรัฐบาลทราบหรือไม่ แล้วจะมีการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ขอเรียนตอบว่า กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมผู้อพยพจากอินโดจีนที่เข้ามาในประเทศไทย ภายหลังที่ฝ่ายคอมมิวนิสต์ปกครองประเทศกัมพูชา เวียดนาม และลาว ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๑๘ เป็นต้นมา จำนวนผู้อพยพจากอินโดจีนที่กระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบอยู่ในขณะนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๕๑,๔๑๕ คน และตั้งแต่มีการอพยพเข้ามา ประเทศไทยได้จับส่งออกไปประเทศที่ สาม แล้ว เป็นจำนวน ๔๐,๖๑๐ คน กระทรวงมหาดไทยร่วมกับกองบัญชาการทหารสูงสุดเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมผู้หลบหนีเข้าเมือง เนื่องจากการสู้รบในกัมพูชาระหว่างฝ่าย พอล พต กับฝ่าย เฮง สัมริน นอกจากนี้ก็ยังมี

ส่วนราชการอื่น ๆ เช่นกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ และองค์การอาสาสมัครต่าง ๆ ร่วมกันดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อพยพอีกส่วนหนึ่งด้วย

กระผมขอเรียนเพิ่มเติมให้ท่านทั้งหลายทราบอีกครั้งหนึ่งว่าทางรัฐบาลเองได้ทราบปัญหาเป็นอย่างดี และไม่ได้ปล่อยปละละเลย ในการควบคุมผู้อพยพแต่อย่างใด โดยเฉพาะทางรัฐบาลได้ทราบดีว่าในจำนวนผู้อพยพเหล่านี้มีผู้ที่ไม่หวังดีต่อชาติบ้านเมืองปะปนรวมอยู่ด้วย ขอบคุณครับ

นายวิชิต ศุขะวิริยะ (จันทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ คำตอบของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการนั้น กระผมคิดว่าบางสิ่งบางอย่างยังไม่ค่อยชัดแจ้งนะครับ กระผมอยากจะขอเรียนถามเพิ่มเติมว่า การที่เอาชาวญวนกับชาวเขมรลี้ภัยไปไว้ที่จังหวัดจันทบุรีนั้น โดยที่ท่านอ้างว่าเพื่อสะดวกในการที่จะขนชาวญวน หรือชาวเขมรที่อพยพเข้ามาตามชายแดนนั้นมาไว้ในที่กักกันได้สะดวก กระผมคิดว่าความคิดอันนี้เป็นความคิดที่ยังไม่ค่อยถูกต้อง เราจะอาศัยความสะดวกโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของประเทศชาตินั้น กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เทียบกันไม่ได้ ความจริงแล้วสถานที่ที่จะกักขังนั้น มีที่ที่ดีอยู่เยอะ เช่นอย่างที่จังหวัดนครราชสีมา ที่กลองไผ่มีเนื้อที่กว้างขวาง มีบริเวณรั้วรอบขอบชิด การขนย้ายไม่ยากเลย เราใช้รถบัสขนย้ายไปไม่เท่าไรก็จะหมด แต่ที่นี้การที่เราเอาไปไว้ที่ไกล ๆ ชายแดนอย่างนี้ ปรากฏว่าในค่ายกักกันของชาวญวน มีเครื่องวิทยุใช้ เขาอาจจะส่งสัญญาณหรือส่งความลับต่าง ๆ ไปให้กันได้โดยง่าย การควบคุมนี้ ความจริงเรื่องวิทยุอะไรต่าง ๆ ไม่ควรจะให้มีเป็นอันขาด เพราะเหตุว่าชาวญวนเหล่านี้มีฝีมือมากในการที่จะปรับปรุงแก้ไขวิทยุเหล่านี้ให้เป็นเครื่องส่งวิทยุ เครื่องรับวิทยุได้อย่างง่าย ที่เราพบมาแล้วที่จังหวัดหนองคายก็มีเช่นเดียวกัน กระผมถึงว่ารัฐบาลเราควบคุมเป็นการประมาท

ถ้าหากว่าทางเขมรหรือญวนจะบุกเข้ามา เพียงแต่เอาอาวุธมาแจกพวกนี้เท่านั้น เรา ก็จะมีศึกทั้งแนวหน้าแนวหลัง เช่นนี้เป็นการสมควรหรือไม่ กระผมคิดว่าในปัญหาเรื่อง รถขนส่งนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องยากลำบาก แต่ว่าเรื่องความปลอดภัย ของประเทศชาติ เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด กระผมคิดว่าชาวจันทบุรีนั้นคงจะได้รับกรรม และความ เดือดร้อนเหมือน ๆ กับจังหวัดชายแดนอื่น ๆ นั่นก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญหรอกครับ แต่ว่าเรื่องการขาดความเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ ขอยกตัวอย่างเช่น ในเรื่องการ สาธารณสุข เป็นต้น ปรากฏว่า ชาวญวน ชาวเขมรเหล่านี้ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ ไว้แล้วก็มีแมลงวันมากมาย ไม่เคยมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเลยที่จะไปดูแล หรือว่า ช่วยกันแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ทำให้เชื้อโรคแพร่หลายไปอย่างมากมาย ราษฎรก็ เดือดร้อน นอกจากนี้การควบคุมไม่มีรั้วรอบขอบชิด เวลากลางคืนชาวญวน ชาวเขมร เหล่านี้ก็บุกเข้าไปถอนข้าวโพดที่ไร่ เอามาต้มกิน ไร่ถั่วลิสง แม้แต่ต้นมะพร้าวก็ ตัดเอายอดมากิน ราษฎรเขาก็ได้รับความเสียหาย บางแห่งไร่เขาต้องเสียหาย เป็นแสนนะครับ กระผมไม่ทราบว่ารัฐบาลจะให้ค่าชดเชยอะไรเขาบ้าง เราไปช่วย แต่เขมรหรือญวนที่อพยพมีเบี้ยเลี้ยง มีข้าวสารแจก แต่ว่าราษฎรที่เขาเสียหาย นี่ครับเขาอยู่ไม่ได้นะครับ พระที่นั่นต้องทิ้งวัด เวลากลางคืนมาขนข้าวสาร ขนถ้วยชาม แม้แต่ช้อนก็ไม่มีเหลือ พระก็ต้องอพยพไปอยู่ที่อื่น กระผมว่าสิ่งเหล่านี้ รัฐบาลน่าจะให้ความสนใจกับประชาชนเขาบ้างที่เขาได้รับความเดือดร้อน จาก ผู้อพยพ ผู้อพยพเหล่านี้มาก็มาด้วยความหิวโหยแล้วก็มาอย่างแบบโจรผู้ร้ายบุกเข้าไป ในบ้านเขาขนข้าวของ ข้าวของในไร่ก็ทำลายเสียอย่างนี้ กระผมก็อยากจะทราบว่า รัฐบาลได้มีโครงการหรือนโยบายอันใดที่จะช่วยเหลือชดเชยความเสียหาย ให้แก่ ราษฎรไทยชายแดนของเราบ้าง เพราะว่าแม้แต่ข้าวของที่แจกนั้น ส่วนใหญ่ก็นำไป แจกกันแต่ชาวญวนชาวเขมร แต่ว่าราษฎรของเราที่ได้รับความเดือดร้อนจริง ๆ นั้น ไม่ค่อยจะได้เหลียวแลเท่าไร ทำให้ชาวจันทบุรีเขามีความน้อยใจมาก เขาจึงได้

เดินขบวนไปร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ไปร้องเรียนต่อสมาชิกสภาจังหวัด ประธานสภาจังหวัด แต่ว่าท่านเหล่านี้ก็ไม่สามารถจะแก้ปัญหาอย่างไรได้ เขาก็เลยทำหนังสือถึงกระผมขอให้มาตั้งกระทู้ถามในสภานี้ กระผมก็อยากจะขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ท่านไม่แก้ไขหรือครับ หรือว่าจะปล่อยให้เป็นไปอย่างนั้น กระผมอยากขอทราบ ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่กรุณาเรียนถามด้วยความห่วงใยถึงปัญหาที่ราษฎรชายแดนทางจังหวัดจันทบุรี ที่ถูกพวกชาวเขมรอพยพก็ดี พวกที่อพยพเข้ามาก็ดี ได้ทำให้ทรัพย์สิน ของราษฎรชายแดนเหล่านั้นสูญเสียและเสียหายทั้งเรือกสวนไร่นาทั้งบ้านช่องต่าง ๆ เหล่านั้น เรื่องนี้ทางรัฐบาลเองได้ทราบและมีความห่วงใยอยู่มาก เช่นเดียวกัน ได้สั่งให้ทางอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เดินทางไปสำรวจร่วมกับทางจังหวัดถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นในพื้นที่ต่าง ๆ ไม่แต่ที่จังหวัดจันทบุรี ในจังหวัดชายแดนทุกแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านปราจีนบุรีและทางตราดก็เช่นเดียวกันว่า ผู้อพยพเหล่านั้นได้เข้ามาทำความเสียหายให้กับเรือกสวนไร่นาหรือบ้านช่องของราษฎรประการใดบ้าง และให้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าดำเนินการช่วยเหลือเป็นการด่วน ซึ่งเรื่องนี้ทางอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ได้ดำเนินการไปส่วนหนึ่งแล้ว ขณะนี้กำลังดำเนินการติดต่อกันตลอดมาแล้วก็ดำเนินการไม่แต่เฉพาะที่จังหวัดจันทบุรี รวมทั้งทางด้านชายแดนทุกด้านซึ่งได้ติดตามอยู่ตลอดเวลา แล้วท่านอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ ได้ออกไปดำเนินการด้วยตนเอง ขอเรียนตอบในคำถามข้อแรก

ข้อ ๒ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณามีความห่วงใย ถึงปัญหาการควบคุมที่ทางรัฐบาลได้กำหนดจุดไว้ในจังหวัดโดยเฉพาะที่จันทบุรีนั้น ก็อย่างที่กระผม

ได้เรียนตอบไปในตอนแรกแล้วว่ากวามจริง เป็นการดำเนินการที่ฉุกละหุก ในระยะแรกสถานที่ที่เราเห็นว่าที่จันทบุรีนั้นเป็นสถานที่ที่มีที่สาธารณะพอจะจัดให้อยู่ได้ แล้วก็ไม่ใช่ไปที่จันทบุรีแห่งเดียว ซึ่งมีการควบคุมอยู่ที่ชายแดนหลายแห่ง ที่สุรินทร์ ที่อุบลราชธานี ที่ตราดหรือที่ปราจีนบุรี เป็นต้น ก็เป็นการดำเนินการอยู่ชั่วขณะ แล้วก็มีการเคลื่อนย้าย เมื่อปรากฏว่าสามารถที่จะเคลื่อนย้ายไปยังประเทศที่ สาม ได้ก็มีการเคลื่อนย้ายต่อไป การที่เอาไปไว้ที่จุดโดยเฉพาะที่จันทบุรี ก็เป็นการไว้ชั่วระยะเวลา เราก็คิดว่าไม่เป็นการถาวรอะไร แล้วในขณะนี้ รัฐบาลเองก็มีความตั้งใจที่จะหาสถานที่ อาจจะเป็นเกาะใดเกาะหนึ่งที่เห็นว่าเหมาะสม และมีความปลอดภัยพอสมควรที่จะอพยพพวกนี้ไปอยู่ได้ ก็จะพยายามที่จะดำเนินการต่อไป ขอบคุณครับ

นายวิชิต ศุขะวิริยะ (จันทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ที่ท่านได้ตอบปัญหา แต่กระผมรู้สึกว่ายังไม่ค่อยจะชัดเจนเพราะปัญหาของกระผมที่ถามว่า การที่เราเอาชาวญวน ชาวเขมรไปไว้ตามชายแดนใกล้ ๆ ที่มีการรบกันนี้เป็นอันตรายอย่างมาก ท่านก็บอกว่าเอาไว้ชั่วคราว กระผมก็ไม่ว่าอะไร กระผมก็ขอฝากท่านไว้ว่า คำว่า "ชั่วคราว" นี้ ขอฝากท่านเร่งอพยพย้ายไปอยู่ชายแดนเร็วที่สุดจะดีที่สุดทีเดียวครับ ก็เพื่อความปลอดภัยของประเทศชาติ เพราะมีข่าวลือว่าญวนนั้นจะยึดจังหวัดตราด จังหวัดจันทบุรีอยู่ ราษฎรเขาก็มีความเดือดร้อนเขาห่วงใยอยู่ ขอฝากรัฐบาลว่าได้โปรดกรุณาเอาไปไว้หรือเอาไปกักกันไว้ในที่ห่างไกลจากชายแดน จะเป็นการสมควรอย่างยิ่ง ในเรื่องการสาธารณสุขก็เหมือนกัน ท่านยังไม่ได้ตอบกระผม ยังไม่มีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขไปช่วยเหลือในการป้องกันโรคภัยเลย เพราะว่าเวลานี้เป็นที่สกปรกทั่วไปจะเห็นได้ว่ามีแมลงวันมากมายเหลือเกินเป็นที่แพร่เชื้อโรค กระผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาที่จะต้องแก้ไข แล้วก็เรื่องค่าชดเชยความเสียหายของ

ราษฎรนั้น กระผมคิดว่าที่กรมประชาสงเคราะห์ไปเพียงแต่ไปแจกของเท่านั้น ที่ท่านว่าสั่งให้กรมประชาสงเคราะห์ไป ไม่ได้ไปสำรวจว่าราษฎรเขาเสียหาย เฉพาะชาวไร่ข้าวโพดก็ดี ชาวไร่ถั่วลิสงก็ดี รัฐบาลจะชดเชยให้เขาบ้างหรือไม่ เพราะคนเหล่านี้ก็อาศัยอาชีพในการทำไร่เป็นปี ถ้าเขาขาดรายได้ไปเขาจะอยู่ได้อย่างไร เพราะว่าความยากจนนี่แหละครับ กระผมอยากให้มีการชดเชยให้เขาบ้าง ในความเสียหายเหล่านี้ กระผมขอฝากไว้ แล้วกระผมก็ไม่ถามอะไรอีกละครับ ขอฝากท่านไว้ ๒ – ๓ ข้อนี้ ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนตอบในปัญหาที่ยังตอบไม่ชัดเจนอยู่ ๒ – ๓ ข้อ

ในข้อแรกเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดเจ้าหน้าที่สาธารณสุขไปนั้น ความจริงเราจัดไปครับ แต่ว่าความเพียงพอระหว่างผู้อพยพกับเจ้าหน้าที่ของเรานี้ กระผมก็ยังเชื่อว่าอาจจะยังไม่เพียงพอ เพราะว่าจำนวนผู้อพยพหลั่งไหลเข้ามาเป็นระลอก คือไม่ได้มาอยู่พอพวกมาก็มา พวกไปก็ไป มีหมุนเวียนกันอยู่เรื่อย ๆ แล้วจำนวนเจ้าหน้าที่มีจำกัด เพราะฉะนั้นก็อาจจะมีความไม่เพียงพอ อาจจะเป็นไปได้ แต่ว่าการจัดไป จัดไปแน่นอนครับ ทางสาธารณสุขเราจัดไปทั้งเจ้าหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขเองและองค์การสาธารณกุศลก็มีที่ไปดำเนินการ

ข้อ ๒ ในเรื่องเกี่ยวกับที่พูดถึงการช่วยเหลือประชาชนชาวไทยชายแดนที่มีปัญหาว่าถูกชาวเขมรอพยพหรือพวกฝูวนอพยพที่ทำให้ทรัพย์สินเสียหายนั้น การสำรวจนั้นไม่ใช่อยู่ที่กรมประชาสงเคราะห์ไปสำรวจเท่านั้น เป็นการสำรวจร่วมระหว่างกรมประชาสงเคราะห์กับกรมการปกครอง กรมการปกครองทางด้านของอำเภอและจังหวัดคือผู้ว่าราชการจังหวัด และนายอำเภอ เป็นผู้สำรวจร่วมกับทางฝ่ายกรมประชาสงเคราะห์ กรมประชาสงเคราะห์ เพียงแต่เตรียมในเรื่องการ

จัดทดแทนความช่วยเหลือในเรื่องความเดือดร้อน ทั้งปัญหาในเรื่องพัสดุและเงิน ส่วนการสำรวจนั้นเป็นการสำรวจทางจังหวัด คือผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอเป็นผู้สำรวจ สำหรับในรายละเอียดที่ประชาชนเดือดร้อน เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นว่าราษฎรของท่านในจังหวัดจันทบุรีมีความเดือดร้อนกรุณาแนะนำติดต่อทางจังหวัด กระผมเชื่อว่าในเรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทย รวมทั้งรัฐบาลเองได้สั่งการไปแล้ว แล้วก็ได้พยายามสั่งการให้ทั่วถึงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีประชาชนท่านใดที่อาจจะไม่ทราบถึงรายละเอียดเรื่องนี้ก็กรุณาให้คำแนะนำ กระผมเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ในการที่จะได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึง ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้ถาม ลำดับที่ ๔ เป็นกระทู้ถามของ คุณสำราญ วงษาจันทร์ เรื่องการทำนาเกลือสินเธาว์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เนื่องจากคุณสำราญ วงษาจันทร์ ได้ถึงแก่กรรม ก็ขอจำหน่ายกระทู้ตามนี้

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว เนื่องจากคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาปัญหาน้ำมันขาดแคลน ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวเสร็จแล้ว เมื่อวันศุกร์ที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๒๒ และวันต่อมาจนถึง วันอังคารที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๒ เป็นวันหยุดราชการ ไม่สามารถจะนำเข้าบรรจุระเบียบวาระการประชุมเพื่อพิจารณาได้ ตามข้อบังคับ ให้ทันได้ในวันนี้ และประกอบกับกำหนดระยะเวลาวันที่สภากำหนดให้คณะกรรมาการชุดนี้พิจารณา ก็ใกล้จะสิ้นสุดลงแล้ว เพราะฉะนั้นอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๒๑ ผมจึงขอนำเรื่องนี้เข้าปรึกษาที่ประชุมว่า เห็นสมควรจะนำเข้าพิจารณาในวันนี้เสียเลยในขณะนี้ ที่ประชุมคงจะไม่ขัดข้อง และได้แจกรายงานของคณะกรรมาธิการไปแล้วเมื่อกี้นี้ ทางคณะกรรมาธิการก็พร้อมอยู่แล้ว ถ้าหากที่ประชุมไม่ขัดข้องก็จะได้พิจารณาในวันนี้ เชิญคุณชุนทองครับ

นายชุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชุนทอง ภูผิวเดือน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกาฬสินธุ์ . กระผมขอเสนอเป็นญัตติว่า เรื่องที่คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งนำเข้าสู่ที่ประชุมวันนี้ กระผมอยากจะเสนอว่าควรเลื่อนไปเป็นนัดหน้า เหตุผลครับ เพราะว่าปัญหาเรื่องน้ำมันนี้เป็นปัญหาสำคัญ เพราะเป็นต้นเหตุแห่งภาวะเศรษฐกิจของประเทศชาติ ผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติเป็นส่วนรวม เราในฐานะสภาผู้แทนราษฎรก็ควรที่จะได้วินิจฉัยปัญหา สมาชิกเพิ่งได้รับเอกสารรายงานของคณะกรรมาธิการซึ่งทำมา รู้สึกมีรายละเอียดพอสมควร มีตัวเลขซึ่งเราควรจะไปวิเคราะห์วิจัยตามสมควร ให้เราได้วินิจฉัยปัญหานี้ สมควรจะเลื่อนไปประชุมในนัดหน้า เพื่อให้สมาชิกทั้งหลายได้ไปอ่านเอกสารซึ่งคณะกรรมาธิการเสนอมา เพิ่งเสนอมาเดี๋ยวนี้ ไม่สามารถที่จะทำความเข้าใจกับเอกสารนี้ได้ จึงขอเสนอเป็นญัตติดังกล่าวแล้ว เลื่อนไปพิจารณากันในนัดหน้า ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็เพียงแต่นำเข้ามาปรึกษาเท่านั้น ถ้าหากว่าสภาจะขอเลื่อนไปนัดหน้า จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีก็ขอเลื่อนไปเป็นนัดหน้าก็แล้วกัน ท่านสมาชิกจะได้อ่านกันให้ละเอียด

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

รับที่ ๒/๒๕๒๒ วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๒๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๑๔๗๕ สำนักนายกรัฐมนตรี

๖ กรกฎาคม ๒๕๒๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา หากสภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ใช้ได้แล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภพ โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติ คณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการขอความเห็นชอบของรัฐสภา ในการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และกำหนดระยะเวลาในการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่จะมีประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีชุดปัจจุบัน และโดยที่คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้เข้ารับหน้าที่เมื่อต้นเดือนมิถุนายน ทำให้ไม่อาจแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๗๔ ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาจากคณะรัฐมนตรีและความเห็นชอบจากรัฐสภา ให้เสร็จเรียบร้อยไปได้ภายในเดือนมิถุนายน สมควรขยายระยะเวลาการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ออกไปอีกเก้าสิบวัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีและได้รับความเห็นชอบของ สภาผู้แทนราษฎร

และวุฒิสภา ตามลำดับ ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญ ในทางนิติศาสตร์ การร่างกฎหมาย และการบริหารราชการแผ่นดินตามคำแนะนำของ คณะรัฐมนตรี และได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๔ ให้กรรมการร่างกฎหมายซึ่งได้รับแต่งตั้ง ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ และกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็นกรรมการร่างกฎหมายและกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสามชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการขอความเห็นชอบของรัฐสภาในการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และกำหนดระยะเวลาในการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่จะมีประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีชุดปัจจุบัน และโดยที่คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้เข้ารับหน้าที่เมื่อต้นเดือนมิถุนายน ทำให้ไม่อาจแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๗๔ ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาจากคณะรัฐมนตรี และความเห็นชอบจากรัฐสภาให้เสร็จเรียบร้อยไปได้ภายในเดือนมิถุนายน สมควรขยายระยะเวลาการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ออกไปอีกเก้าสิบวัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายขุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ขุนทอง ภูผิวเดือน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกาฬสินธุ์ ในเรื่องหลักการนั้นกระผมไม่ขัดข้อง เพราะว่ามีความจำเป็นจะต้องแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่กระผมอยากจะขอประทานอนุญาตท่านประธาน ติงรัฐบาลนิดหนึ่งว่า ในการเสนอชื่อตัวบุคคลมาให้สภาพิจารณาในการที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นี้ กระผมอยากจะให้ทางรัฐบาลในฐานะผู้เสนอ ได้โปรดพิจารณาเรื่องกระจายตัวบุคคลไปในอาชีพต่างๆ ถึงแม้ว่าในกฎหมายจะกำหนดคุณสมบัติไว้อย่างไรก็ตามแต่ แต่ว่ามีทางที่กระจายไปได้ เพราะว่าคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นี้ มีส่วนสำคัญเกี่ยวกับประชาชนผู้ไม่ได้รับความยุติธรรมในบ้านเมืองนี้ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นี้ควรกระจายไปในบุคคลในท้องถิ่นต่าง ๆ ถ้าสามารถเป็นไปได้ ให้มีตัวบุคคล

กระจายไปอยู่ในทั่วทุกภาคของประเทศไทย ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าจำเป็นจะต้องมีภูมิลำเนาอยู่ที่นั่น ถ้ามีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพ ฯ ก็ไม่เป็นอะไร แต่ขอให้พื้นเพเดิมของคณะกรรมการนั้นมีส่วนกระจายไปอยู่ในทั่วทุกภาคของประเทศไทย เพราะคนได้รับความทุกข์ที่จะมาร้องเรียนกับคณะกรรมการชุดนี้มีอยู่ทั่วประเทศ ให้เขารู้พื้นฐานวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของบุคคลผู้ร้องทุกข์นั้นได้โดยถ่องแท้ มิใช่ว่าตัวบุคคลซึ่งเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นั้นจะมีแต่กลุ่มเดียว เฉพาะคนที่เกิดในกรุงเทพ ฯ หรืออยู่ในกรุงเทพ ฯ กระผมไม่เห็นด้วย เป็นแต่เพียงขอประทานอนุญาตท่านประธานเสนอแนะรัฐบาลว่า ในการเสนอชื่อตัวบุคคลนั้น โปรดกรุณาพิจารณาดังที่กระผมกราบเรียนมา ถ้าหากเป็นไปได้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ฝากข้อสังเกตไว้กับรัฐบาลท่านจะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมก็ขอความเห็นต่อที่ประชุมนี้ว่าท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลจะส่งคณะกรรมาธิการสามัญ หรือวิสามัญครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ด้วยความเคารพและเกรงใจท่านประธาน และท่านสมาชิกเป็นอย่างยิ่ง แต่เมื่อคำนึงถึงว่าในขณะนี้ยังไม่มี คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ รัฐบาลจะขออนุญาตเสนอ คณะกรรมาธิการเต็มสภาพิจารณารวดเดียว ๓ วาระ เหตุผลก็เพราะเหตุที่ว่าเป็นการแก้ไขถ้อยคำที่ไม่มีความสำคัญอะไรมาก ในมาตรา ๓ มาตรา ๔ ถ้อยคำเหมือนกัน มาตรา ๕ ก็เปลี่ยนเฉพาะคำว่า "หกสิบวัน" เป็น "ร้อยห้าสิบวัน" ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอพิจารณาโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) :

ร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย คณะกรรมการกฤษฎีกา

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ คณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีและได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น"

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมพิภพ อะสีติรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย กระผมขอแปรญัตติมาตรา ๓ ในข้อความที่ว่า "กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีและได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร" นั้น กระผมขอเปลี่ยนเป็นว่า "ได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา" ตามลำดับ แก้คำว่า "ของ" เป็นคำว่า "จาก" เท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพิภพขอแปรญัตติแก้ถ้อยคำจากคำว่า "ของ" เป็นคำว่า "จาก" ผมจะอ่านให้ฟังอีกครั้งนะครับ "กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีและได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร" คุณพิภพขอแก้คำว่า "ของ" เป็นคำว่า "จาก" จะมีท่านผู้ใดขัดข้องบ้างครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านสมาชิกขอเสนอแก้คำว่า "ของ" เป็นคำว่า "จาก" นั้น ถ้าหากว่าพิจารณาในด้านภาษาไทยทั่ว ๆ ไปก็คงจะไม่มีปัญหาอะไร แต่ที่รัฐบาลใช้คำว่า "ของ" นั้น ก็โดยยึดแบบอย่างถ้อยคำที่ใช้อยู่ในรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญใช้ "ความเห็นชอบของ" รัฐบาลถือว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดก็ควรจะใช้เป็นแบบอย่างได้ ขอกราบเรียน โปรดดูรัฐธรรมนูญได้ "ความเห็นชอบของ" ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพิภพครับ ถ้อยคำที่ใช้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญนะครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมพิภพ อะสีติรัตน์ กระผมก็เห็นว่าได้ความทั้งคู่ แต่ "จาก" น่าจะได้ความมากกว่า แต่นั่นก็เป็นความผิดพลาดในการร่างรัฐธรรมนูญมาไม่เหมาะสมเท่าที่ควร เมื่อรัฐธรรมนูญว่าอย่างนั้น กระผมขอถอน

นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดพรรคชาติไทย กระผมไม่ได้แปรญัตติ แต่อยากจะขอเรียนถามเพื่อเป็นความรู้ จากทางรัฐบาลนิดหนึ่ง กระผมได้อ่านข้อความในมาตรา ๓ นี้แล้ว มุ่งถึงว่าเรามีองค์กรนิติบัญญัติที่เรียกว่า "รัฐสภา" และก็มี ๒ สภา ในบางกรณีเราก็มี ๑ สภา แต่ถ้ากรณีที่เรามีการปฏิวัติรัฐประหารกันขึ้นมา เรามีสภาปฏิวัติ คำว่า "สภาเดียว" นั้นไม่ทราบว่าหมายถึงสภานั้นด้วยหรือไม่ คือคำว่า "องค์กรนิติบัญญัติ" เราเรียกกันว่า "รัฐสภา" ที่นี้ในข้อความนี้เขียนมัดไว้ว่า "ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวก็ให้หมายถึงสภานั้น" ถ้าเป็นกรณีที่มีการปฏิวัติอย่างนี้ รัฐสภาในความหมายที่เราใช้กันอยู่ในปัจจุบันจะไม่มี แต่จะมีรัฐสภาในความหมายของการปฏิวัติรัฐประหาร กระผมไม่ทราบ ถ้าข้อความนี้คลุมแล้ว กระผมไม่ติดใจอะไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีตอบให้หายข้องใจ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลใช้คำว่า "รัฐสภา" นั้นก็หมายถึงรัฐสภาที่มาจากรัฐธรรมนูญ หรือมาจากกฎหมายอื่นที่เป็นรัฏฐาธิปัตย์ แต่โดยเฉพาะต้องเป็นผู้ที่มีอำนาจ ในทางนิติบัญญัติ ก็จะอยู่ในความหมายนี้ครับ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังไม่ค่อยจะเข้าใจในมาตรา ๓ ของร่างรัฐบาล ในข้อความที่ว่า "ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบต่อสภานั้น" ฟังดูเหมือนกับว่ารัฐบาลเองก็ไม่มีความมั่นใจว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะอยู่ได้นาน

สักเท่าไร จึงได้เขียนกฎหมายอย่างนี้ ความจริงรัฐธรรมนูญของเรา เปลี่ยนกันได้เรื่อย ๆ แต่เมื่อเปลี่ยนครั้งใดประกาศออกใช้ เราก็น่าจะถือฉบับนั้นเป็นอันยุติ ถ้ามีเหตุการณ์อย่างไรจะต้องเปลี่ยนจะต้องเขียนกันใหม่ ซึ่งกระผมก็เขียนมาหลายฉบับแล้วในชีวิตของกระผม ก็ต้องยอมฟังยอมรับความจริง มาเขียนเข้าฉบับหนึ่งก็ต้องถือว่ายุติอีกนั่นแหละ ฉบับนั้นบอกว่ามี ๒ สภา ก็ต้อง ๒ สภา ฉบับนี้บอกว่ามีสภาเดียว ก็ต้องสภาเดียว การที่มาเขียนกฎหมายปลีกย่อยแล้ว คล้าย ๆ กับเป็นการทำนายว่ารัฐธรรมนูญก็รัฐธรรมนูญเถอะ ฉบับนี้ก็คงไม่ยั่งไม่ยืนหรอก อาจจะมีสภาเดียวเมื่อไรก็ได้ กระผมไม่สบายใจ จะมีทางเขียนอย่างอื่นหรือไม่ครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ที่รัฐบาลเสนอความตอนสุดท้ายที่ว่า "ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น" ก็ได้คำนึงถึงประสบการณ์ที่ได้มีมาแล้วในระหว่าง ๔๕ ปีมานั้น ประเทศไทยก็มีสภานิติบัญญัติทั้งสภาเดียวและ ๒ สภา ในกรณีถ้าหากจะไปเขียนมัดตัวว่า เป็นกรณี ๒ สภา ถ้าเกิดปัญหาสภาเดียวขึ้นมาแล้วก็จำเป็นต้องแก้กฎหมายฉบับนี้อีก ซึ่งรัฐบาลเห็นว่าเป็นเรื่องหยุมหยิม ก็ควรใช้ระบบที่เขียนให้ยืดหยุ่นให้ใช้ได้ทุกกาลเทศะ ก็สุดแล้วแต่กาลข้างหน้า จะมีสภาเดียวหรือ ๒ สภา ก็สุดแล้วแต่ผู้มีอำนาจร่างรัฐธรรมนูญครับ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าอย่างนั้นกระผมยิ่งไม่เห็นด้วยใหญ่ กระผมเองก็มีประสบการณ์มากมายเหลือเกินในชีวิต ซึ่งกระผมอยากจะลืมเสียไม่อยากจะเอามาเขียนไว้ที่ไหนทั้งนั้น แม้แต่บันทึกลงหนังสือพิมพ์ประจำวันก็ไม่ยอมเขียน แล้วเหตุไฉนจะมาเขียนไว้ในกฎหมายบ้านเมืองของเราแปรปรวนหันเหไปได้อย่างไรก็ไม่รู้ จนต้องเขียนกฎหมาย ซึ่งท่านรองนายกรัฐมนตรีก็บอกว่าเป็นกฎหมายหยุมหยิม · เขียนกฎหมายเผื่อไว้สำหรับเหตุการณ์ เหตุการณ์ ๔๕ ปีที่แล้วมา ซึ่งเราปฏิวัติกันรัฐประหารกัน

เปลี่ยนรัฐธรรมนูญกันไม่รู้จักกี่ฉบับนั้น ซึ่งเราไม่อยากให้เกิดขึ้น ทำไมจะต้องไปเผื่อล่วงหน้าไปให้มีประสบการณ์เลวร้ายอย่างนั้นอีกล่ะครับ กระผมไม่เห็นด้วย นี่เป็นความสัตย์จริง ถ้ามีรัฐธรรมนูญใหม่แล้วใครจะปฏิวัติกันใหม่ เกิดมี ๕ สภา ก็ไปแก้กฎหมายเป็น ๕ สภาจะดีกว่า กระผมเห็นว่ากฎหมาย โดยเฉพาะกฎหมายหยุมหยิมนี่ ควรจะยึดรัฐธรรมนูญเป็นหลัก ไม่ควรไปเขียนเผื่อรัฐธรรมนูญฉบับนั้นฉบับนี้ ความจริงกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ได้เสียเวลา เมื่อเสนอเข้ามาสภาก็รับ พิจารณารวดเดียวก็รวดเดียว ทำไมจะไปตระหนกตกใจว่าจะเป็นเรื่องใหญ่เรื่องโตต่อไป ถ้าพรุ่งนี้เขาปฏิวัติ รัฐประหารกัน เขาเหลือครึ่งสภา แล้วก็เสนอใหม่บอกครึ่งสภาเท่านั้นเป็นคนพิจารณาก็หมดเรื่อง กระผมไม่เห็นมีเรื่องที่ต้องระมัดระวังเผื่อหน้าเผื่อหลังจนเกิดกว่าเหตุ ไม่อยากจะแปรญัตติ รัฐบาลตัดเสียได้หรือไม่ในประโยคนี้ครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลไม่ขัดข้องถ้าหากว่าจะตัดประโยคสุดท้ายออกก็ได้ ในหลักของการร่างกฎหมาย นักร่างกฎหมายก็พยายามที่จะคาดคิดคำนึงว่าในกาลข้างหน้าจะมีอย่างไรก็ดูจากประสบการณ์ที่แล้ว ระบบสภาเดียวหรือ ๒ สภานั้นไม่ได้หมายความว่าระบบสภาเดียวจะเกิดจากการปฏิวัติ อาจจะเกิดจากความคิดเห็นของประชาชน ต้องการให้มีสภาเดียวก็ได้ หลายประเทศก็เปลี่ยน ๒ สภามาเป็นสภาเดียว สภาเดียวมา ๒ สภา ก็สุดแล้วแต่กาลสมัยความคิดเห็นของประชาชน เพราะฉะนั้นในหลักการร่างกฎหมายต้องคำนึงถึงเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ แต่รัฐบาลพร้อมที่จะตัดวรรคสุดท้ายออก ก็หมายความว่า ถ้ามีสภาเดียวก็เสนอกฎหมายเข้ามาแก้เท่านั้นเอง

หม่อมราชวงศ์ศึกฤทธิ์ ปราโมช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ไม่ใช่นักกฎหมายหรอกครับ แต่เคยอยู่ใต้การปกครองของนักกฎหมายมาเป็นเวลาช้านานพอจะยอมรับได้ กระผมก็ไม่อยากจะเถียงท่านรองนายก ฯ หรอก ถ้าจะเอาอย่างนั้นก็เอา อยากจะขอเรียนว่า วันหลังจะเสนอกฎหมายอะไรมาก็เขียนเผื่อไว้ให้หม่อมราชวงศ์ศึกฤทธิ์ เป็นนายก ฯ บ้าง จะได้รับหลักการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงไม่คัด เป็นอันว่าคงไว้ตามนี้ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน ตำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญ ในทางนิติศาสตร์ การร่างกฎหมาย และการบริหารราชการแผ่นดินตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีและได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น"

นายประยูร โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประยูร โง่นคำ ส.ส. จากจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภาว่า เฉพาะบทมาตราที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงนี้ กระผมใคร่ขอแปรญัตติในมาตรา ๔ บรรทัดที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่าการแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์และการร่างกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดินตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีนั้น กระผมมีความเห็นว่าการที่จะแต่งตั้งบุคคลเป็นกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นั้น จะต้องได้บุคคลมาจากหลายอาชีพแล้วจะต้องได้บุคคลมาหลายทาง เพื่อจะเป็นการให้ความยุติธรรมแก่ผู้ที่ร้องทุกข์ เพราะฉะนั้น ถ้าเราได้บุคคลจากหลายอาชีพแล้วความยุติธรรมก็จะมากขึ้น กระผมจึงขอแปรญัตติเป็นอย่างนี้ครับ "ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ การร่างกฎหมาย การบริหารราชการแผ่นดิน และอาชีพต่าง ๆ ตามที่เห็นสมควร ตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีและความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา" ขอแปรญัตติแก้ไขดังนี้ครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนชี้แจงท่านสมาชิกที่ขอแก้ไขนั้น มาตรา ๔ ที่รัฐบาลขอเสนอแก้ไขมานั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือเทียบเท่าอธิบดีกระทรวง ไม่ได้เกี่ยวกับกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ครับ ในฐานะที่มีสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีฐานะเทียบเท่ากรม ก็ต้องมีหัวหน้าบังคับบัญชา แต่โดยที่ลักษณะงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งประกอบด้วย ๒ ประเภทใหญ่ ๆ คือ การร่างกฎหมายและการวินิจฉัยเรื่องราวร้องทุกข์ เพราะฉะนั้นตัวผู้ที่จะเป็นเลขาธิการจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ ร่างกฎหมาย และการบริหารราชการแผ่นดิน ส่วนกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่ท่านเสนอมานั้นก็มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๐ แล้วครับ

นายประยูร โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเป็นอย่างนั้น กระผมก็ขอถอนครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประทาน ในมาตรา ๔ นี้กระผมขอแปรญัตติ คือก่อนที่กระผมจะขอแปรญัตติ บังเอิญท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านก็มาชี้แจงว่าเกี่ยวกับตัวเลขาธิการ จึงอยากจะเน้นในด้านทางนิติศาสตร์ การร่างกฎหมาย และการบริหารราชการแผ่นดิน สำหรับกระผมยิ่งเห็นว่า ถ้าเป็นตัวเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วยิ่งน่าจะเน้น เน้นให้เห็นถึงอาชีพที่สำคัญของคนไทยในปัจจุบัน คือด้านการเกษตร กระผมเชื่อว่านักการเกษตรที่มีความรู้ทางนิติศาสตร์มีครับในเมืองไทย ถ้าเราได้ตัวท่านเลขาธิการที่มีคุณสมบัติในทางการเกษตรและทางนิติศาสตร์มาเป็นเลขาธิการของคณะกรรมการชุดนี้ ยิ่งจะเกิดประโยชน์โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลชุดปัจจุบันก็เน้นว่าปีนี้คือปีเกษตรกร กระผมจึงขอประทานอนุญาตแปรญัตติว่า "แต่งตั้งจากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในทางการเกษตร นิติศาสตร์ การร่างกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดิน" หวังว่าคงได้รับการพิจารณาจากท่านทั้งสภาด้วยดีครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอว่า เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นควรจะแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในทางการเกษตร ถ้าจะใส่คำหนึ่งเข้าไปก็รู้สึกว่าโดยสภาพของหน้าที่ของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น จะรู้สึกว่าไม่ค่อยสอดคล้อง จะเกิดปัญหาว่าการคมนาคม การพาณิชย์ อุตสาหกรรม จะร่วมด้วยหรือไม่ เพราะมีกฎหมายเกี่ยวกับทุกกระทรวงที่ต้องร่วมอยู่ในเรื่องนี้ด้วย ความนับถือและเคารพต่อความคิดเห็นของท่าน ก็สุดแล้วแต่สภาละครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พานิช สัมภวคุปต์ ส.ส. จากเพชรบุรี กระผมเห็นว่าโดยตำแหน่งหน้าที่ของ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น ก็เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า เป็นเรื่องของการร่างกฎหมายของแผ่นดินคือของรัฐบาล เพราะฉะนั้นในการที่จะกำหนดลงไปว่า จะเลือกจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านไหนนั้น กระผมเห็นว่าในทางด้านนิติศาสตร์นั้น เป็นหลักสำคัญที่สุด ถ้าหากว่าจะเอาผู้เชี่ยวชาญทางด้านอื่นมาประกอบกันแล้ว ก็อย่างที่ทางฝ่ายรัฐบาลว่า คือจะต้องระบุลงไปเลยว่า ทางด้านวิทยาศาสตร์ก็เชี่ยวชาญ ทางด้านอุตสาหกรรมก็เชี่ยวชาญ ทางด้านการพาณิชย์ก็เชี่ยวชาญ ซึ่งไม่เป็นหลักของการที่จะออกบทบัญญัติของกฎหมาย กระผมจึงเห็นว่าเมื่อเราจะเอาในเรื่องใด ซึ่งเป็นหัวใจก็เอาในเรื่องนั้น หัวใจเรื่องนี้ก็คือการร่างกฎหมาย เพราะฉะนั้นก็ควรที่จะว่าผู้เชี่ยวชาญในทางด้านนิติศาสตร์เท่านั้น นี่เป็นหลักของทางฝ่ายนิติบัญญัติ ในการร่างกฎหมายที่จะบังคับใช้กับประชาชนโดยเฉพาะ คือเราไม่ต้องการให้สับสนยุ่งยากให้แปลกฎหมายได้ในทางที่แจ่มชัด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไกรสรจะยืนยันอีกหรือไม่ครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ

ยิ่งมีสมาชิกมาพูดสนับสนุนความเห็นทางฝ่ายท่านรองนายกรัฐมนตรี กระผมยิ่งมีความเห็นที่จะยืนยัน ทั้งนี้ถ้าจะบอกว่าจะเน้นในทางใดทางหนึ่ง ไม่ควรเน้น ก็เหตุไฉนในปัจจุบันนี้รัฐบาลถึงเน้นเป็นปีเกษตรกร ที่รัฐบาลเน้นเป็นปีเกษตรกร ก็แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเกษตรกร และปัญหาที่ร้องเข้ามา กระผมเชื่อว่าส่วนใหญ่เป็นปัญหาของคนยากจนเป็นเกษตรกรครับ ถ้าคณะกรรมการซึ่งตัวเลขาธิการของคณะกรรมการไม่มาจากทางนี้ยิ่งไปไม่ได้ เมื่อกี้นี้กระผมไม่ได้บอกให้ตัดเรื่องนิติศาสตร์ กระผมเพียงต้องการหาคนที่มีคุณสมบัติทั้งด้านการเกษตร และนิติศาสตร์ การร่างกฎหมายครับ ต้องการอย่างนั้น ถ้าหากจะได้เฉพาะคนที่มีความรู้ในทางนิติศาสตร์ ร่างกฎหมายเท่านั้น แต่ไม่มีความรู้ในทางเกษตรกลับจะได้อีกคนหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติทั้งในด้านนิติศาสตร์ การร่างกฎหมาย และ การเกษตรจะไม่ดีกว่าหรือครับ และกระผมเชื่อว่าในเมืองไทยนี้ยังมีคนซึ่งมีคุณสมบัติ อย่างนั้นอยู่ครับ เพียงแต่ว่าคนที่เตรียมกันไว้นั้นอาจจะขาดคุณสมบัติในด้านการเกษตรเท่านั้น เว้นแต่ว่าถ้าหากรัฐบาลชุดปัจจุบันไม่ได้เน้นว่าปีนี้เป็นปีเกษตรกร มองเห็นว่าหลาย ๆ อย่างก็สำคัญ กระผมก็ไม่ว่าอะไรก็พร้อมจะถอน แต่บังเอิญนโยบายของรัฐบาลก็เน้นเรื่องนี้ กระผมก็ขอประทานโทษครับ ขอยืนยันครับท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในมาตรานี้จะมีท่านผู้ใดแปรญัตติอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแปรญัตติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็มีผู้แปรญัตติอยู่ท่านหนึ่งคือคุณไกรสรก็ยืนยันอยู่ขอเชิญคุณไกรสร

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ก่อนที่กระผมจะยืนยันให้มีการลงมติหรือไม่ กระผมอยากจะฟังท่านรองนายก ฯ อีกครั้งหนึ่ง จะเอาอย่างไรครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า ถ้าจะกำหนดคุณสมบัติของเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าต้องมีความเชี่ยวชาญในด้านการเกษตร การกฎหมาย การร่างกฎหมาย การปกครองนั้น กระผมกริ่งเกรงว่าจะหาคนได้ยาก เพราะอาจจะมีเชี่ยวชาญทางด้านการเกษตร แต่ไม่มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย ก็จะหาไม่ได้ครับ ทั้งนี้อย่างที่ท่านได้กล่าวถึงเรื่องปีเกษตรกรนั้น เป็นเรื่องนโยบายของแต่ละรัฐบาลแต่ละชุด ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบงานประจำของสำนักงานเท่านั้นเอง กระผมคิดว่าไม่ได้มีความหมายที่เหมือนกันครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ถ้าหากรัฐบาลคิดว่าเป็นนโยบายเฉพาะของแต่ละรัฐบาลไป และกฎหมายนั้นก็เป็นกฎหมายบรรทัดฐานใช้บริหารราชการแผ่นดิน กระผมก็ขอฝากเพียงแต่ว่าพยายามหาคนที่มีคุณสมบัติในด้านการเกษตร ในด้านแรงงานมาเป็นกรรมการ และถ้าสามารถในครั้งนี้ก็พิจารณาตัวเลขาธิการที่มีคุณสมบัติพิเศษอย่างนี้ กระผมก็พร้อมครับที่จะถอน ขอบพระคุณครับ

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ กระผมผัน บุญชิต แห่งอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม ในมาตรา ๕ นี้ กระผมขอแปรญัตติในบรรทัดสุดท้ายซึ่งมีข้อความว่า "ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบวัน" นั้น กระผมขอแปรญัตติว่า "ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน" โดยเหตุผลที่ว่ารัฐบาลขอขยายเวลาไป ๙๐ วัน แล้วก็บวกกับ ๖๐ วัน เป็น ๑๕๐ วัน กระผมอยากจะให้กฎหมายฉบับนี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณผันครับ ยังไม่ถึงมาตรานี้กำลังพิจารณามาตรา ๔

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ขอบพระคุณครับ พอถึงมาตรานี้ กรุณาบอกระผมด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน ตำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๔ ให้กรรมการร่างกฎหมายซึ่งได้รับแต่งตั้ง ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ และกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๕๒ เป็นกรรมการร่างกฎหมายและกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีพระธรรมราชโองการแต่งตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ"

ผู้รับสนองพระธรรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณผันครับ ถึงแล้ว เชิญครับ

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณครับ กระผมขอแปรญัตติในเรื่องเวลา ซึ่งเขียนไว้ว่า "ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบวัน" นั้น ขอแปรญัตติเป็น "ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน" โดยที่รัฐบาลขอยืดเวลาไป ๔๐ วัน ในเหตุผล และก็มาบวกกับ ๖๐ วัน เป็น ๑๕๐ วัน กระผมให้เวลายืดไปอีก ๖๐ วัน บวกกับ ๖๐ วันเดิม เป็น ๑๒๐ วัน ทั้งนี้โดยเหตุผลที่ว่าเพื่อที่จะให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นี้ ได้รับความเห็นชอบจากสภานี้และวุฒิสภา เพื่อที่จะเป็นการเร่งรัดรัฐบาลให้ดำเนินการจัดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์โดยเร็ว เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปว่า ขณะนี้ความทุกข์ของราษฎรนั้นมีมากมายเหลือเกิน อยากจะให้มีคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นเพื่อที่จะเป็นที่พึ่งของราษฎรได้ กระผมขอแปรญัตติซึ่งจะมีข้อความที่กระผมจะอ่านดังนี้นะครับ "และกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ ต้องแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็นกรรมการร่างกฎหมายและกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ" ขอแปรญัตติจาก "หนึ่งร้อยห้าสิบวัน" เป็น "หนึ่งร้อยยี่สิบวัน" เพื่อที่จะเร่งรัฐบาลดำเนินการให้กฎหมายฉบับนี้ออกมาโดยเร็ว เป็นการช่วยรัฐบาล ขอขอบพระคุณครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลไม่ขัดข้องที่จะแก้จากคำว่า "หนึ่งร้อยห้าสิบวัน" เป็น "หนึ่งร้อยยี่สิบวัน" ที่รัฐบาลได้เสนอมา ๑๕๐ วันนั้นก็ไม่แน่ใจว่าทางสภาจะกรุณาให้พิจารณารวดเดียว ๓ วาระหรือไม่ ก็คิดว่าจะเข้าคณะกรรมาธิการตามวิธีการปกติแล้วก็อาจจะล่าช้า แต่เมื่อได้กรุณาให้พิจารณารวดเดียว ๓ วาระนั้น รัฐบาลพร้อมที่จะแก้เป็น ๑๒๐ วันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณผันครับ เป็นอันว่ารัฐบาลตกลงแล้ว

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : กระผมพอใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีท่านผู้อื่นแปรญัตติอีกหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแปรญัตติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมาธิการเต็มสภาแล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอถามมติที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ผมขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๔๗ นาฬิกา

ผู้จดรายงานการประชุม

บังอร แก่นกุล
สมปอง วรภักดิ์
สุภาภรณ์ มาลัยทัต
สุจิตรา ทองมา
เยาวเรศ นวลสกุล
ทิพรัตน์ สาคประดับ
ประไพศรี แดงอินทวัฒน์
อัมพา กันทีโกวิทย์
กฤษณา มิ่งสุวรรณ
พัชรี ไชคำพา
พัชนี คล้ายสุวรรณ
รัชนี ขันธิโชติ
กัลยา สำราญศิลป์
พรรณบุบผา วิไลวงษ์
อุษา ตั้งกิจวรชัย
ประเสริฐ ปั้นสิน
เรณู อรัญญิก
กรองการญจน์ เผ่าจินดา
สัมฤทธิ์ คงเลิศ

<u>คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม</u>

นายณรงค์ บุญสิทธิ์

นายประยงค์ โมกขพันธ์

นายชัยทิพย์ น่วมหนู

นายสนิท ลีลา

นายประสงค์ วงษ์สุนทร

นายเชิดชัย เพชรพันธ์

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร

นายเอนก ทับสุวรรณ

นายฤทธิ์ อินทนันท์

นายถวิล จันทรประสงค์

นายโกศล แวงวรรณ

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๒๒

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๒/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ)

วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๒๒

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

๔ ต.ค. ๒๒